

keurig nagaan de ligging ten opzichte van nog bestaande dijken, de Groenendijk en de dijk van het Land van Poortugaal. Dat 's gravenschuur noordelijker heeft gestaan, moet uitgesloten worden geacht. Zou dit immers het geval zijn, en in aanmerking nemende dat de 82 morgen land nog weer noordwaarts van de schuur waren gelegen, dan was het goed zover van de heerlijkheid Rhoon verwijderd, dat men toch moeilijk kon spreken van: „aan die Rodensche Zijtwinde”.

Indien de schuur meer oostwaarts heeft gestaan, dan zou de oude zijwischen dijk zich veel verder oostelijk hebben uitgestrekt dan Groenendijk nu. Dit moet toch wel sterk worden betwijfeld, want de inpolderingen in deze streken kwamen vóór het jaar 1300, in stukjes en beetjes tot stand. Zie hiervoor ons artikel in het Tijdschrift van het Kon. Ned. Aardrijksk. Genootschap 1948, blz. 153.

Rest nog de mogelijkheid dat de schuur gestaan heeft ten zuiden of ten westen van de opgegraven muurresten. Het land dat ligt ten zuiden van een lijn, die van het oosten naar het westen loopt door de fundamenteën, ten noorden van de Groenendijk en ten westen van de dijk van het Land van Poortugaal, heeft een grootte van ca. 79 ha. Deze gehele oppervlakte kan niet voor een ander landbouwbedrijf beschikbaar zijn geweest, m.a.w. het onmiddellijk aan de fundamenteën grenzende land heeft ongetwijfeld behoord bij de boerderij, die daar heeft gestaan. Het zou immers al heel onwaarschijnlijk zijn, indien een boerderij van dit formaat aan de uiterste zuidgrens van het bijbehorende land gebouwd was, temeer nog, daar ze in het vlakke land stond, en niet aan een dijk als natuurlijke grens. De oppervlakte van alle nog overblijvende land zou dan zeker te beperkt zijn om plaats te bieden aan de 82 morgen (79,12 ha.) van de bezitting van de graaf. Bijgevolg kan 's gravenschuur ook niet ten zuiden of westen van de bewuste fundamenteën hebben gestaan.

We menen daarom met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid te kunnen concluderen, dat de blootgelegde fundamenteën inderdaad de resten zijn van 's gravenschuur. Het bewijs zou geleverd zijn als ook de grachten, die in 1328 werden genoemd, gevonden waren, maar hiervoor is de opgraving vermoedelijk te beperkt van omvang geweest. Als gezegd wordt: „alle di woninghe die binnen der graven (d.i. grachten) staen”, dan is toch wel aan